PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

СТОРІНКА РОБІТНИЧОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ.

ВІД БЮРА УКРАЇНСЬКОЇ СЕКЦІЇ Р.П.К. ДО ВСІХ ВІДДІЛІВ І ЧЛЕНСТВА.

Читайте цю сторінку на мітінгах відділів.

Тому, що секретар Бюра Української Секції Р.П.К. сповняє свої обовязки тільки по вечерам, (бо Бюро не має платного секретаря) і тому, що тепер має він за багато праці, всякі партійні роспорядження, повідомлення, поклики і звіти поміщується тільки на сторінках часопису "У.Р.В." а не розсилається листами до Відділів. В виду цего, всі ті роспорядження, повідомлення, поклики і звіти мають обовязково бути прочитані на адміністраційних мітінгах Відділів нашої Секції. Після прочитання, кожну порушену Бюром на цій сторінці справу мають Відділи полагодити так, як би вона була поручена листовно.

Святкуйте міжнародне робітниче свято Першого Мая.

Всі Відділи і членство Секції повинні обовязково взяти участь спільно зі всіми иншими робітничими організаціями в святкованню міжнародного робітничого свята Першого Мая. Про приготовання до цего нашого свята Бюро вже повідомляло відділи і членство Секції на сторінках "У.Р.В." і надіється, що вони вже пороблені скрізь, де істнують Відділи Робітничої Партії Канади, які повинні в цій справі вести перед. В день Першого Мая, ні один член або членкиня Секції не сміє остатись дома або при роботі в тім часі, на який назначений першомайським комітетом демонстраційний похід або мітінг, але всі повинні взяти участь в цім поході або мітінгу і других робітників та робітниць з собою закликати. Це наше пролетарське свято, яке святкують свідомі трудові маси цілого світа. Це день вислову міжнародньої пролетарської єдности і грізного протесту проти капіталістичного ладу. Цего року особливо буде це наше свято в цілому світі величавим, бо святкуватимем його в передодні соціяльної революції. Тож виходім всі до одного вітати наш Перший Май, вістуна освободження робітничої кляси.

Не збирайте ніяких фондів не одобрених Бюром.

Бюро отримало запити від многих Відділів Секції, що робити з всякими апелями за фондами, які Відділи одержують від ріжних робітничих і неробітничих організацій і комітетів, так канадійських, як і споза Канади. У відповідь на ці запити Бюро повідомляє всі Відділи і членство Секції, що так Відділи як і членство Секції можуть збирати фонди тільки на такі цілі, які одобрить Центральний Екзекутивний Комітет Партії, або Бюро Секції. Про таке одобрення Бюро завжди повідомить Відділи. Всяка організація або комітет, що бажає вдатися до Відділів Р.П.К. і її Української Секції за якоюсь допомогою, мусить вдаватися тільки через Центральний Екзекутивний Комітет партії і Бюро Української Секції. Такий заведений у нас порядок і його мусять перестерігати всі Відділи і члени партії.

Організатори, лектори і колектори мусять мати посвідки.

Відділи не повинні ніде принимати організаторів, лекторів або колекторів, коли вони не викажуться посвідкою, що їх назначив якийсь відвічальний партійний комітет. Така посвідка мусить бути підписана організатором і секретарем даного партійного комітету і стверджена печаткою того комітету. На це треба пильно уважати, бо трапляються обманці і крутії, що вдають з себе організаторів або колекторів і обманюють а часом і натягають легковірних на гроші.

Треба вдержувати дисципліну.

До відома Бюра дійшло, що на сході деякі Відділи Секції принимають членів без переступних карток, на добре слово. Завдяки тому до двох чи трох Відділів втиснулися там шкідливі киринники, що приїхали туди з Вінніпеґу. В Вінніпеґу вони не належали до партії зовсім, тільки були свого часу так званими "паперовими членами" Драматично-Співацького Гуртка, або Стов. У.Р.Д. і то не довго. Є це типи, що люблять заниматися одними тільки сплетнями і клеветами на наші організації і їхніх передових робітників, залюбки притакувати ворогам наших організацій, ширити роздори і сварки, а до ніякої конструктивної роботи вони не здатні. Таким типам в нашій організації нема місця. Нехай же Відділи Секції всіх таких підозрілих невідомих їм з минулого одиниць провірять і покажуть їм належ місце.

Треба вимагати переступних карток.

Відділи партії не можуть під жадним услівям принимати членів партії, що переносяться з инших Відділів, без переступних карток. Всіх аплікантів, що прибувають з иншої якоїсь місцевости і не є відомі місцевим членам, треба добре екзамінувати і засягнути про них інформацій від Відділу тої місцевости, звідки вони прибули. Наша партія не є заїздним домом, до якого всякий може собі вскочити, коли йому забажається і вийти, як йому це сподобається. Треба також звернути увагу на це, чи аплікант розуміє достаточно програму і конституцію нашої партії. Коли ні, так він повинен оставатися кандидатом на члена так довго, доки не буде достаточно підготовлений.

Стала контроля конче потрібна.

Відділи повинні стисло контролювати діяльність і рахункові книги своїх урядників. Чесні і щирі товариші, вибрані до заряду, завжди самі дбають про те, щоб їх що місяця точно контрольовано, бо бажають, щоб члени знали, як вони ведуть справи і фінанси своєї організації та щоб мали до них повне довіря, без якого тяжко працювати з успіхом. Але трапляються часом і несовісні одиниці, що влазять до організації з нечесними намірами. Бувають просто лінтяї, що ніколи ніде не працюють, а снуються по всяких товариствах, позичають гроші в членів, а попадуть в заряд, та ще й на касієра, то й товариські гроші проциндрять, а потім мандрують дальше.

Такі типи попадають часом і до наших Відділів. Щоб з'єднати собі довіря в членства і, як то кажуть, заімпонувати йому, вони в першу чергу виявляють велику "р-р-еволюційність" і лають всі заряди своєї партії. Потім роблять те саме, що робили попередно в инших організаціях. Рік тому назад один такий здоровий тип мандрував по сході і в кожній місцевости зміняв своє назвиско. Він понятягав многих товаришів і втік до Злучених Держав. Тепер є серіозні оскарження проти другого такого "товариша". Таких "товаришів" треба вистерігатися і гнати геть від себе. Їм місце де-инде, а не в нашій організації. А встеречися зможемо від них тільки тоді, як в нас буде строга партійна дисципліна і контроля.

Бюро Української Секції Р.П.К.

ПОКЛИК ДО СВЯТКУВАННЯ ПЕРШОГО МАЯ В МОНТРЕАЛІ, КВЕ.

Товариші робітники і робітниці!

По цілім світі робітництво все святкує своє робітниче свято день Першого Мая. Воно буде святкувати його і цего року, як в капіталістичних країнах, так і в радянських републиках.

Товариші! Капіталісти і їхні слуги заставляють нас святкувати їхні ріжні свята. Покажімо їм, що ми солідарно будемо святкувати своє свято — Перший Май! Це є наше свято, свято праці і капіталісти його ненавидять. Вийдім в той день на вулиці! Хай замовкнуть фабрики й заводи, хай стануть машини! Вийдім з них з робітничими піснями на устах, злучім в цей день свої пролетарські ряди і покажім ворогові свою силу і солідарність.

Пани дали нам багато свят для задурення нас. А у нас є одно лише свято в році, в яке ми маємо показати панам свою свідомість. Це свято без кадил і кропил, без релігійних обрядів — але свято велике, яке кличе нас до бою з темнотою, до боротьби за визволення всіх поневолених. Це свято наше, свято робітничої весни!

Хай живе Перший Май!

Ю. Вараниця.

Не забувайте про пресовий фонд одинокої української робітничої ґазети в Канаді!

КВАРТАЛЬНЕ СПРАВОЗДАННЯ ВІДДІЛУ У.С. Р.П.К. В МУС ДЖЯВ, САСК.

Дня 6. квітня відбувся квартальний мітінг відділу Укр. Секції Р.П.К. Тов. Оліник отворив збори а на предсідателя зборів вибрано т. Слюсара. Відтак організатор здав справоздання з діяльности Відділу за останній квартал. Протягом трох місяців відбулося 3. місячні мітінги 4. адміністраційні, відограно 1. представлення в користь "Воркера", устроєно 2. концерти, 2. публичні мітінги, 4. дебаті. Організатор взивав членів Р.П.К., щоб старались ще краще повести роботу поміж робітниками на будуче. Дальше здав своє справоздання касієр т. Янчук, котрий на закінчення сказав, що хоч в касі грошей нема, то проте ми зробили велике діло, бо Відділ Р.П.К. в Мус Джяв жертвував на "Воркера" $15.00 а на Укр. Роб. Дім в Мус Джяв $22.45.

Фінансове справоздання представляється так:

Приходи:	
Січень	$15.83
Лютий	36.05
Март	4.50
Разом	$56.38
Росходи:	
Січень	$3.00
Лютий	22.55
Март	31.00
Разом	$56.55

Повторення:	
Приходи за 3 місяці	$56.38
Росходи за 3 місяці	56.55
Недобору в касі	$ .17

І. Гулей, секр.

СПРАВОЗДАННЯ ВІДДІЛУ У. С. Р.П.К. В МОНТРЕАЛ, КВЕ. ЗА МІСЯЦІ ЛЮТИЙ І МАРТ.

Відділ У.С. Р.П.К. в Монтреал, Кве. протягом місяця лютого відбув 2. адміністраційні зібрання і 1. спеціяльне. Заходом міського комітету Р.П.К. відбулося свято жалоби для вшанування памяти покійного нашого дорогого Вожда і Вчителя всесвітнього пролетаріяту Н. Леніна. Бесідником від Відділу У.С. був товариш Гнатюк.

Фінансове справоздання:

Приходи за лютий	$40.73
Росходи	105.42
Недобір	$64.69
З переносу з січня	$81.18
Недобору в лютім	64.69
Готівка на март	$16.49

Протягом місяця марта Відділ відбув 2 адміністраційні мітінги а 1 спеціяльний. На 16. марта заходом міського комітету відбулось в Принс Артур галі свято Парижської Комуни, в якому члени взяли участь. Бесідником від Відділу У.С. був тов. Гнатюк. На 23. марта заходом Відділу У.С. Р.П.К. відбулося масове протестаційне віче проти звірств шляхетської Польщі і боярської Румунії доконуваних над робітниками і селянами в Сх. Галичині, Холмщині, Волині, Підляшу, Буковині, Семигороді і Бесарабії. Бесідником від Відділу У.С. був тов. Гнатюк.

Протягом марта вписалося 2 кандидати на членів Р.П.К.

Фінансове справоздання:

Приходи за март	$41.42
Росходи	24.04
Остало	$17.38
Перенесено з лютого	16.49
Готівки на квітень	$33.87

Ю. Вараниця, секр.

ФОНД "ВОРКЕРА".

На фонд "Воркера" зложили:

Відділ У.С. Р.П.К. в Едмонтон, Алта.	$23.70
Відділ У.С. Р.П.К. в Мус Джяв, Саск.	15.00
В Колмен, Алта. зложили:	
Дж. Джонстон	$1.00
С. Данилюк	1.00
А. Дж. Морісон	.75
В. С.	.50
Без подання імен	5.00
Разом	$46.95

На оборончий фонд майнерів в Новій Скошії.

Відділ У.С. Р.П.К. в Гемилтон, Онт.	$17.00

УКРАЇНСЬКЕ РОБІТНИЦТВО У ВІДНИ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ ПОЛЬСЬКОГО ТЕРОРУ.

До Ради Народніх Комісарів Союзу Соціялістичних Радянських Републик в справі Західної України:

Українські робітники і робітниці міста Відня організовані в кількости 300 душ в робітничому товаристві "ЄДНІСТЬ", заслухавши й обговоривши реферати в справі останніх подій в Західній Україні стверджують, що:

Нещадний терор проти 8 міліонів українського населення Західної України, запроваджений польською окупаційною владою в усіх ділянках економічного, політичного, національного і культурного життя, має на меті цілковите винищення українського трудящого населення цих земель.

Українські школи, нищі, середні і вищі нищиться, а приватне шкільництво безоглядно переслідується з нечуваним варварством.

Українських робітників і урядовців та службовців викидується з усіх урядових, публичних і всяких польських установ і підприємств.

Орган державної влади, поліція та жандармерія в спільці з єзуїтами та католицькими попами провадять широку кампанію релігійних утисків та середновічних нагінок на некатоликів.

Українському селянству північно західної частини краю відібрано сервітутні землі, якими воно мало право користуватись навіть за царської влади.

На всіх землях Західної України насаджується військових озброєних кольоністів, бувших солдат польської армії, і місцеве селянство змушується тим чином до еміграції з краю.

Але з найбільшою жорстокістю накидується білопольська реакція на українські політичні і культурні організації українського робітництва і убогого селянства та пролетарську пресу: протягом останніх місяців в Західній Україні переведено тисячі трусів, арештовано понад три тисячі душ, розгромлено всі організації робітничого товариства "Воля" як в столиці краю так і на провінції; закрито всі "Просвіти" і читальні, до котрих належали члени соціялісти і саму єдину леґальну організацію західноукраїнського пролетаріяту Українську Соц. Дем. Партію поставлено поза закон а її органи "Нову Культуру", "Землю і Волю", "Вперед" і "Селянську Долю" зовсім заборонено.

Понад те все аґенти поліції та дефензиви цілий час безнастанно практикують систему жахливого терору, інквізиції і катувань по тюрмах особливо на провінції і в першу чергу над запідозреними в приналежности до комуністичного руху й над робітниками та селянами.

Це катування по польських тюрмах українських робітників стало побутовим явищем в Західній Україні. Тисячі українських робітників і селян забито на смерть без суда в тюремних тортурних камерах, а за останні дні з тих випадків набула звісности особливо звірська розправа з Ольгою Бесарабовою, яку замучено на смерть в тюрмі, а потому зроблено симуляцію самовбійства. А щоб не наражатись на обурення "суспільности" Европи, дефензива проголосила її комуністкою й агентом Росії.

Протестуючи перед всім світовим пролетаріятом та перед пролетаріятом Радянських Републик та Радянської України і закликаючи їх організувати віча протесту проти польського терору, Робітниче Товариство "Єдність" в імени всіх українських робітників та емігрантів Західної України, звертається з апелем до Союзного правительства Союза Соціялістичних Радянських Републик та до Ради Народніх Комісарів Української Соціялістичної Радянської Републики з просьбою вжити відповідних заходів в інтересі української людности Західної України і для захисту їхніх елементарних громадянських прав:

Уважати Рижський договір Польщею зломаним.

Інтервеніювати дипльоматичним шляхом до польського правительства в інтересах безневинно катованих трудових українських мас в Західній Україні.

Витягнути всі консеквенції з останніх подій в Західній Україні відносно всіх нетрудових польських громадян перебуваючих на території Радянської України та всього Союза.

На першій міжнародній конференції або у всякому відповідному моменті при переговорах з буржуазними державами поставити на порядок денний справу Західної України та Галичини з'окрема, жадаючи знесення безправної постанови Ради Амбасадорів з **14. березня 1924 року** про анексію Галичини Польщею і переведення прінціпу самоозначення народів, на підставі волі більшости працюючих мас окупованих територій.

Оцю резолюцію подати офіційному представнику С.Р.С.Р. в Відні, через окрему вибрану для того делеґацію від зборів.

Підписи членів делеґації.

За згідність з оригіналом,
Виділ Роб. Тов. "Єдність".

(Таку резолюцію приняли Робітничі Товариства "Січ", "Єдність" і "Родина".)

Відень, 8. березня 1924 р.

ПОКЛИК МІЖНАРОДНЬОГО ТОВАРИСТВА ДОПОМОГИ РЕВОЛЮЦІОНЕРАМ.

Засноване в Москві Міжнародне Товариство Допомоги Революціонерам звернулося з закликом до всіх робітників і селян цілого світа, щоб творили скрізь секції того товариства, для несення червоної пролетарської допомоги увязненим борцям робітничої кляси і їхнім родинам по всіх буржуазних країнах.

Кожний клясово свідомий робітник повинен передплачувати і читати робітничу ґазету

The WORKER

Офіціяльний орган Робітничої Партії Канади.

Передплата на рік виносить $2.00, на піврік $1.00.

Зашліть передплату таки ще нині!

Адреса:
THE WORKER,
Room 301, Tyrrell Bldg,
95 King St., East.
Toronto, Ont.

М. ІРЧАН. 6)

КАРПАТСЬКА НІЧ.

(Оповідання із збірки "Кровавий бог".)

(Продовження.)

Ніхто не відповідав, навіть не ворохнув головою в той бік. Вибалушений жах насів на всіх. Десь в правому боці хлипав хтось, а може віддихав так важко.

Добре в добутому окопі. Затишніще і смерть менше доступна. Чи менше?

Задуднїла земля, застогнала глухо, як смертельно ранена звірюка. І так близько і так далеко.

— Ай-ай-ай-ай — ввбухх!

Це завило в повітрю гарматне ядро і впало перед окопами. Ополченці перехрестилися в голос.

— Бє все блище — сказав хтось.

— Ай-ай-ай-ай — ба-ба-баввх!

Ще блище. Переглянулися змучені постаті, якби шукали поради один в одного. Вони знають, що гармати шукають їх і смерть зближається до них.

— Шшіввв — псст!

Рушничні кулі "ворога" шиплять в сніговому насипі над окопами. Новий наступ.

Вояки безрадно куляться ще нище, немилосердно топчуть убитих своїми ногами і держать на поготові рушниці.

— Чів-чів-чів — шт — псст!

— Вогонь!

І понеслося по довгому окопі.

— ... го-о-о-о-нь!

Заллявся клекотом окіп, довгим — безконечним. А білолиця метелиця завила ще грізніще. Нові зойки, крики, прокльони. Нові молитви, кров, смерть.

— Тах-тах — бавх... Бавх!... Бавх...!

— Помилуй мя боже по велицій милости твоїй...

...Ой! Мамо!

Запрацювали рушниці в сніговій пітьмі, закервавився сніг в мокрому окопі, тай заповнився окіп новими мерцями. Раненими і мерцями. На мерцях ранені, на ранених мерці, на всіх них ще живі вояки, що перебігають в безпечніще місце.

Дуднить земля, якби вогнена куля котилася по ній і блискає перед окопами і стогне і виє і метелиця скавулить. Десь впереді дикий крик, той божевільний крик півсвідомих людий, а у відповідь йому окіп заливається залізним — смертельним реготом.

Та нараз — на правому крилі, якби пів гори всунулося, задудніло скажено, а слідом за цим страшний крик прорізав снігову заметіль.

— Ой! Боже! Ай-ай-ай!...

І заплакав хтось так жалісно, так щиро, як дитина.

...Мамо! Мамо!...

З правого крила сунулися хильцем постаті і кричали, ляментували.

— Вже найшов нас! Бє в окіп! Пропали ми...

Електричною струєю летить ця страшна вістка здовж окопу. І полохливо оглядаються люди на всі боки, надслухують, стріляють. В очах невмолимий жах.

Знов вибух, знов крик, зойки і нові вояки з лівого крила.

— Назад! — кричить хтось.

— Вогонь!... го-о-о-о-нь!... — долітає з права.

Але годі. Не видержує ніхто. Вривається терпець людини-машини. Закостенілі руки хватаються за насип, але зараз-же безвладно опадають назад, закровавлені, пошарпані.

— Шшіввв! — псст!

Шиплять кулі в снігу на насипі. Але здорові вояки стають на ранених і вбитих та вискакують на верх і гинуть в пітьмі.

— ... го-о-о-о-нь!

Але ніхто не слухає. Вогонь втихає, і люди рятуються. Одні падуть поцілені, другі стають на них, як на деревляну підставку і вискакують на насип, утікають назад. Падуть — топляться в снігах, просяться в когось, замурзуються кровю ранені. А вітер-силач виє — завиває, аж стогне з пересердя. Сліпить очі, запирає віддих і так хутко та пильно засипує снігом мерців і ранених, що й знаку по них не зостається. Найдуть їх весною, як зазеленіє трава. Найдуть кости білі і не знатимуть чиї вони...

— Братчики, поможіть! В мене жінка й діти...

— Ради Христа-спасителя, не дайте пропасти...

— Брате, подай руку, бо не чую ніг...

— Смерть, смерть... Гину... Мамо рідна!

— Не минайте, ратуйте хто в бога віруе!...

Так просять ранені, але мольби їх гинуть враз з їх життям. Нікому рятувати їх — кожний думає про себе.

Розбрилися білі постаті по цілому узгіррю. Видається, що вони біжать, бо це з горй. Недавно дряпалися цим самим узгіррям в гору, на зустріч смерти, а зараз утікають назад від смерти. Хоч — хто зна, скільки впало їх сьогодня? Хто зна, скільки заховала метелиця в своїх сніжних вертепах людий? Все одно. Тільки далі, ще далі. В яр, потім на гору, на старе місце...

...— Швидче!... швид... шв...

— ...Спаси і помилуй нас господи...

— ...Не стогни старий, як здохлий кінь, бо все одно чорт тебе вхопить...

— ...радуйся, обрадуванная Маріє...

— Ай-ай-ай — ввбахх!

Це погоня. Бють гармати, але ззаду. Розшматовують присипані снігами тіла убитих і ранених. А може й рушничні вистріли, може летять кулі, та бренять десь у висоті. Тут нічого не чути.

— Ай — бба-а-а-ах!

...видче... швидче!...

— Бодай гепало так тобов, доки житимеш...

Біжать задихані яром і не знають скільки їх. Кожний бачить перед собою одного і чує, що хтось біжить за ним. І більше нічого не знає.

Чим блище до давніх окопів, тим дальше від смерти. І хоч гарматні ядра гудять десь позаду, передні вояки легше віддихають.

Знову дряпалися на узгірря, знову боролися з скаженою метелицею і ніхто не знав, чи то день, чи ніч. Не звертали навіть уваги на це, що вибухи лютують вже в ярі.

Задихані, втомлені до краю доволіклися на старі місця. Прикладами рушниць відкидали сніг зпід смерекових буд і мовчки падали на холодну — замерзлу землю. Але на їх обличчях, що посиніли на вітрі, було вже мале задовілля, таємне, заховане в глибині зболілих вояцьких душ, але було. На якийсь час люди потішали себе самих, що вони залишилися живими. Не завидували, як звичайно, навіть тим, що були ранені, бо вони сердеги не всі дійшли сюди. Або в окопі зосталися, або виснажені після упливу крови впали на узгіррю в сніг і їх задушила метелиця.

Були всі такі втомлені, що не цікавилися навіть хто повернувся, а хто ні. Але кожний знав, що не більше, як половина найшла свою смерть в глибоких снігах.

— Санітарі! Гей, тут ранені!

— Де ті "лапайдухи", бодай поздихали всі?!...

(Далі буде.)